

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Resonium jauhe oraalisuspensiota/peräruiskesuspensiota varten

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Natriumpolystyreenisulfonaatti 99,934 g/100 g jauhetta

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan:

Yksi annos sisältää 1,7 g:aa (73,9 mmol) natriumia (ks. kohta 4.4).

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Jauhe oraalisuspensiota/peräruiskesuspensiota varten

Kermanvärisen tai vaaleanruskeaa hieno jauhe, jolla tunnusomainen vaniljan tuoksu.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Hyperkalemia.

4.2 Annostus ja antotapa

Natriumpolystyreenisulfonaatti on kationinvaihtajahartsi, joka on tarkoitettu vain oraaliseen tai rektaaliseen annosteluun. Alla olevat annostusohjeet ovat vain suosituksia; tarkat potilaskohtaiset annokset on määritettävä säännöllisesti klinisen statuksen ja biokemiallisten tutkimusten perusteella.

Aikuiset, mukaan lukien iäkkääät potilaat:

a) *Oraalin anto:* Tavanomainen annos on 15 g jauhetta 3 tai 4 kertaa päivässä sekoitettuna pieneen määärään vettä tai mehua (maun parantamiseksi). Sekoitussuhde on 3–4 ml nestettä/1 g hartsia. Hedelmämehuja, jotka sisältävät kaliumia, ei saa käyttää.

Sorbitolia sisältäviä juomia ei suositella (ks. kohta 4.5).

Resonium on annettava vähintään 3 tuntia ennen muita oraalisia lääkevalmisteita tai vähintään 3 tuntia niiden jälkeen. 6 tunnin antoväliä Resonium-valmisteen ja muiden oraalisten lääkevalmisteiden välillä on harkittava potilaille, joilla on gastroparesi (ks. kohdat 4.4 ja 4.5).

b) *Rektaalinen anto:* Tätä antotapaa on käytettävä potilaille, jotka oksentelevat tai joilla on ylemmän ruoansulatuskanavan ongelmia, mukaan lukien lamaantunut ileus. Rektaalista antoa voidaan käyttää myös samanaikaisesti oraalisen annon kanssa, jotta lääkkeen vaikutus saataisiin alkamaan nopeammin. Hartsi voidaan antaa päivittäisenä retentioperäruiskeena, joka sisältää 30 g hartsijauhetta sekoitettuna 150 ml:aan vettä tai 10 % glukoosiliuosta.

Sorbitolin ja polystyreenisulfonaatin yhteiskäyttö ei suositella (ks. kohta 4.5).

Hoidon alussa lääkkeen rektaalinen anto yhdistettyä oraaliseen antoon saattaa auttaa alentamaan seerumin kaliumtasoa nopeammin.

Peräruiskeena annettu lääkeaineeseos on pidettävä suolessa vähintään yhdeksän tuntia, jos mahdollista. Tämän jälkeen peräsuoli on huuhdeltava hartsin poistamiseksi. Jos sekä rektaalista että oraalistaan totapaa käytetään samanaikaisesti, ei luultavasti ole tarpeen jatkaa rektaalista annostelua sen jälkeen, kun oraalisesti annettu hartsi on saavuttanut peräsuolen.

Pediatriset potilaat:

Lääkkeen käytöstä lasten ja vastasyntyneiden hoitoon on vain vähän kokemusta, joten sitä on käytettävä näiden potilasryhmien hoitoon vain huolellisen harkinnan jälkeen.

4.3 Vasta-aiheet

- Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.
- Seerumin kaliumpitoisuus <5 mmol/l.
- Aiemmin todettu yliherkkyys polystyreenisulfonaattihartseille.
- Ruoansulatuskanavaa ahtauttavat sairaudet.
- Natriumpolystyreenisulfonaattia ei pidä antaa suun kautta vastasyntyneille. Lisäksi se on vastaa-aiheinen niillä vastasyntyneillä, joiden suolen motilitetti on heikentynyt (postoperatiivisesti tai lääkityksestä johtuen).

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Sitoutuminen muihin oraaliisiin lääkevalmisteisiin: Resonium saattaa sitoutua oraaliisiin lääkevalmisteisiin, mikä voi vähentää niiden imeytymistä ruoansulatuskanavasta ja heikentää niiden tehoa. Resonium-valmisten antoa samanaikaisesti muiden oraalisten lääkevalmisteiden kanssa on välttämätöntä. Resonium on annettava vähintään 3 tuntia ennen muita oraalisia lääkevalmisteita tai vähintään 3 tuntia niiden jälkeen. 6 tunnin antoväliä Resonium-valmisten ja muiden oraalisten lääkevalmisteiden välillä on harkittava potilaille, joilla on gastropareesi (ks. kohdat 4.2 ja 4.5).

Ruoansulatuskanavan ahtauma ja iskemia

Ruoansulatuskanavan ahtaumaa sekä suoliston iskemiaa ja siihen liittyviä komplikaatioita (kuolio ja suolen puhkeaminen), joista osa johti kuolemaan, ilmoitettiin potilailla, joita oli hoidettu polystyreenisulfonaatilla yksinään tai yhdessä sorbitolin kanssa. Sorbitolin ja polystyreenisulfonaatin samanaikaista käyttöä ei suositella (ks. kohdat 4.5 ja 4.8).

Potilaita on kehotettava hakeutumaan välittömästi lääkärin vastaanotolle, jos heillä ilmenee äskettäin alkanutta vaikeaa vatsakipua, pahoinvoimia ja oksentelua, vatsan pingottumista ja verenvuota peräsuolesta.

Polystyreenisulfonaatin aiheuttaman gastrointestinaisen vaurion yhteydessä havaittavat muutokset voivat olla samankaltaisia kuin mitä havaitaan tulehdusellisen suolistosairauden, iskeemisen koliitin, infektiokolitin ja mikroskooppisen koliitin yhteydessä.

Potilaat, joilla ruoansulatuskanavan motilitetti on heikentynyt:

Vaikeiden ruoansulatuskanavan häiriöiden (kuten suoliston tukoksen, iskemian, kuolion tai puhkeamisen) riskin vuoksi polystyreenisulfonaatin käyttö ei ole suositeltavaa potilaille, joilla ruoansulatuskanavan motilitetti on heikentynyt (esimerkiksi välittömästi leikkauksen jälkeen tai lääkityksen vuoksi).

Hypokalemia: Vaikean kaliumvajeen kehittymisen mahdollisuus on otettava huomioon, ja asianmukainen klinisen statuksen sekä biokemiallisten kokeiden kontrollointi on välttämätöntä etenkin digitalista käyttävien potilaiden osalta. Hoito on keskeytettävä, kun seerumin kaliumpitoisuus laskee alle 5 mEq/l (ks. kohta 4.3).

Muut elektrolyyttihäiriöt: Koska hartsi voi sitoa kalsium- ja magnesiumioneja, näiden elektrolyyttien puutosta voi ilmaantua. Tämän vuoksi potilaita on monitoroitava myös näiden elektrolyyttihäiriöiden varalta.

Muut riskitekijät: Jos potilaalla ilmenee kliinisesti merkitsevää ummetusta, hartsihoido on keskeytettävä, kunnes suolen normaalit motilitteetti on palautunut. Magnesiumia sisältäviä laksatiiveja ei pidä käyttää (ks. kohta 4.5).

Annettaessa hartsia suun kautta on potilaan asennon oltava sellainen, että vältytään keuhkoaspiraatiolta. Aspiraatio voi johtaa bronkopulmonaaliin komplikaatioihin.

Pediatriset potilaat: Vastaanotyneille natriumpolystyreenisulfonaattia ei pidä antaa suun kautta. Jos lääkettä käytetään lasten ja vastaanotyneiden hoitoon, erityistä huomiota on kiinnitetä rekaaliseen annosteluun, jossa liian suuri annostus tai riittämätön laimennus voi aiheuttaa hartsin liallisen kovettumisen peräsuoleissa. Erityistä varovaisuutta on noudatettava hoidettaessa keskosia ja alhaisen syntymäpainon omaavia imeväisiä, joilla on suurentunut ruoansulatuskanavan verenvuodon tai paksusuolen kuolion riski.

Lisääntyneen natriumkuormituksen vuoksi riskiryhmään kuuluvat potilaat: Koska hartsi sisältää natriumia, varovaisuutta on noudatettava hoidettaessa potilaita, joille lisääntynyt natriumkuormitus voi olla vahingollista (kuten potilaat, joilla on vaikea sydämen vajaatoiminta, vaikea verenpainetauti, munuaisvaario tai huomattavaa turvotusta). Näiden potilaiden osalta asianmukainen kliinisen statuksen ja biokemiallisten kokeiden kontrollointi on välttämätöntä.

Tämä lääkevalmiste sisältää 1,7 g:aa natriumia per annos, joka vastaa 85 %:a WHO:n suosittelemasta natriumin 2 g:n päivittäisestä enimmäissaannista aikuisille. Enimmäisvuorokausiannos vastaa 340 %:a WHO:n suosittelemasta natriumin 2 g:n päivittäisestä enimmäissaannista aikuisille. Resonium sisältää suuren määrän natriumia. Tämä pitää ottaa huomioon hoidettaessa potilaita, joilla on ruokavalion natriumrajoitus.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Samanaikaista käyttöä ei suositella

- Oraaliset lääkevalmisteet: Resonium voi sitoutua muihin oraalisiiin lääkevalmisteisiin, mikä voi vähentää niiden imeytymistä ruoansulatuskanavasta ja heikentää niiden tehoa. On suositeltavaa, että Resonium annetaan eriaikaisesti kuin muut oraaliset lääkevalmisteet (ks. kohdat 4.2 ja 4.4).
- Sorbitoli (oraalisesti tai rekaalisesti): sorbitolin ja polystyreenisulfonaatin samanaikaista käyttöä ei suositella, koska on todettu suoliston kuolitapauksia ja muita vakavia ruoansulatuskanavan haittavaiktuksia, kuten suiston haavaumia, verenvuotoja ja perforatioita, jotka saattavat olla hengenvaarallisia (ks. kohdat 4.4 ja 4.8).

Samanaikaisessa käytössä on noudatettava varovaisuutta

- Aineet, jotka toimivat kationinluovuttajina: saattavat vähentää hartsin tehokkuutta kaliumin sitomisessa.
- Imeytymättömät kationinluovuttaja-antaside ja -laksatiivit: systeemistä alkaloosia on raportoitu, kun kationinvaihtajahartseja on annettu suun kautta yhdessä imetytymättömiin kationinluovuttaja-antasideen ja -laksatiivien (kuten magnesiumhydroksidin ja alumiinikarbonaatin) kanssa.
- Alumiinihydroksidi: alumiinihydroksidin kovettumisen aiheuttamaa suolitukkeumaa on raportoitu hartsin ja alumiinihydroksidin yhdistelmäkäytön yhteydessä.
- Digitalisryhmän lääkkeet: mahdollinen hypokalemian kehittyminen voi lisätä digitaliksen sydäntoksisia vaiktuksia, erityisesti ventrikulaarisia rytmihäiriöitä sekä eteiskammiosolmukseen impulssinjohtumishäiriötä (ks. kohta 4.4).
- Litium: litiumin imetyminen voi heikentyä hartsin vaikutuksesta.
- Tyroksiini: tyroksiinin imetyminen voi heikentyä hartsin vaikutuksesta.

4.6 He delmällisyys, raskaus ja imetyks

Natriumpolystyreenisulfonaatti ei imeydy ruoansulatuskanavasta.

Natriumpolystyreenisulfonaattihartsien käytöstä raskauden ja imetyksen aikana ei ole tietoa.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Ei merkityksellinen.

4.8 Hattavaikutukset

Aineenvaihdunta ja ravitsemus

Farmakologisesta vaikutuksestaan johtuen hartsi voi lisätä natriumin kerääntymistä elimistöön, johtaa hypokalemiaan ja hypokalsemiaan sekä näistä tiloista aiheutuvien kliinisten oireiden ilmaantumiseen (ks. kohdat 4.4 ja 4.9). Hypomagnesemiatapauksia on raportoitu.

Ruoansulatuselimistö

Vatsaärstyystä, ruokahaluttomuutta, pahoinvointia, oksentelua, ummetusta ja satunnaisesti ripulia voi myös ilmetä. Erityisesti lapsilla ulostemassan haitallista kovettumista hartsin rektaalisen annon jälkeen sekä hartsin sakkautumista ruoansulatuskanavaan (besoarit) on raportoitu. Muusta patologisesta tilasta tai hartsin riittämättömästä laimennuksesta mahdollisesti johtuva ruoansulatuskanavan ahtaumaa ja suolitukkeumaa on myös raportoitu.

Suoliston iskemiaa, iskeemistä koliittia, ruoansulatuskanavan haavaumia, verenvuotoja ja nekroosia (jotka voivat johtaa suolen perforaatioon) on raportoitu. Nämä voivat olla hengenvaarallisia tiloja (ks. kohdat 4.4 ja 4.5).

Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina

Joitakin tapauksia akuuttia bronkiittia ja/tai bronkopneumoniaa on ilmennyt johtuen natriumpolystyreenipartikkelen inhaloinnista keuhkoihin.

Luusto, lihakset ja sidekudos

Yksittäisiä abdomonyolysitapauksia on raportoitu natriumpolystyreenisulfonaatin annon jälkeen.

Epäillyistä hattavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä hattavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-hattatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä hattavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea, Lääkkeiden hattavaikutusrekisteri, PL 55, 00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Yliannostuksesta aiheutuvat elimistön elektrolyyttihäiriöt voivat lisätä hypokalemian kliinisää oireita, kuten ärtyneisyyttä, sekavuutta, ajatustoiminnan hidastumista, lihasheikkoutta ja hyporefleksiaa, ja ne voivat pahimillaan johtaa halvaantumiseen. Hengityskatko on tämän kehityskulun mahdollinen, vakava seuraus.

Elektrokardiografiassa voi ilmetä hypokalemialle tyypillisää muutoksia; rytmihäiriöitä voi esiintyä. Hypokalsemiasta johtuvia kouristuksia voi myös ilmetä. Asianmukaiset toimenpiteet on aloitettava seerumin elektrolyyttitasapainon (kalium, kalsium) palauttamiseksi ja hartsia on poistettava ruoansulatuselimistöllä sopivia laksatiiveja tai peräruiskeita.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamika

Farmakoterapeutinen ryhmä: Hyperkalemia- ja hyperfosfatemialääkkeet
ATC-koodi: V03AE01

Natriumpolystyreenisulfonaatti poistaa elimistöstä liiallista kaliumia vaihtamalla sitä suolistossa natriumiin. Suurin osa ioninvaihdosta tapahtuu paksusuoleissa, josta erittyy suurempi määrä kaliumia kuin ohutsuolesta. Kaliuminvaihdon tehokkuus vaihtelee ennalta-arvaamattomasti.

5.2 Farmakokinetiikka

Natriumpolystyreenisulfonaatti on natriumia sisältävä kationinvaihtajahartsia. Sen ioninvaihtokapasiteetti on *in vitro* noin 3,1 mEq kaliumia/1 g hartsia. *In vivo* ioninvaihtokapasiteetti on noin 1 mEq kaliumia/1 g hartsia. Hartsin natriumpitoisuus on noin 4,1 mEq (100 mg)/1 g. Natriumpolystyreenisulfonaatti ei imeydy ruoansulatuskanavasta.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Valmisteyhteenvedon muissa osioissa olevien tietojen lisäksi ei ole prekliinisiä lisätietoja.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Sakkariini
vanilliini.

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

5 vuotta

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C. Säilytä alkuperäispakkauksessa. Herkkä kosteudelle. Käytettävä heti valmistuksen jälkeen.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoko

Pakkaustyyppi: HDPE-muovitölkki 500 ml sekä 15 g mittalusikka.
Pakkauskoko: 450 g.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiseelle ja muut käsitteleyohjeet

Hartsin oraalisuspensio on valmistettava juuri ennen annostelua. Lämmitys saattaa muuttaa hartsin kationinvaihto-ominaisuukseja.
Valmiin tuotteen ulkonäkö: maitomainen suspensio, joka on kermanväriinen tai vaaleanruskea.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Sanofi Oy
Revontulenkuja 1

02100 Espoo

8. MYYNTILUVAN NUMERO

5588

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 6.11.1968
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 20.8.2009

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

29.8.2023

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Resonium pulver till oral/rektal suspension

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Natriumpolystyrensulfonat 99,934 g/100 g pulver

Hjälppännen med känd effekt:

En dos innehåller 1,7 mg (73,6 mmol) natrium (se avsnitt 4.4).

För fullständig förteckning över hjälppännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Pulver till oral/rektal suspension

Krämfärgat eller ljusbrunt fint pulver med en karakteristisk doft av vanilj.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Hyperkalemi.

4.2 Dosing och administreringssätt

Natriumpolystyrensulfonat är en katjonbytarharts som enbart är avsett för oral eller rektal administrering. Doseringsrekommendationerna är endast avsedda att tjäna som vägledning. Det exakta individuella behovet ska avgöras utifrån regelbundna kliniska och biokemiska kontroller.

Vuxna, inklusive äldre patienter:

a) Oral administrering: Den vanliga dosen är 15 g pulver 3 eller 4 gånger dagligen blandat i en liten mängd vatten eller saft (för att förbättra smaken). Blandningsförhållandet är 3–4 ml vätska/1 g harts. Fruktjuicer som innehåller kalium får inte användas.

Drycker som innehåller sorbitol rekommenderas inte (se avsnitt 4.5).

Resonium ska administreras minst 3 timmar före eller 3 timmar efter andra orala läkemedel. För patienter med gastropares bör ett administreringsintervall på 6 timmar mellan Resonium och andra orala läkemedel övervägas (se avsnitt 4.4 och 4.5).

b) Rektal administrering: Detta administreringssätt ska användas för patienter som kräks eller som har problem i övre magtarmkanalen, inklusive paralytisk ileus. Rektal administrering kan också användas samtidigt med oral administrering för att läkemedlet ska börja verka snabbare. Harts kan ges som ett dagligt retentionslavemang som innehåller 30 g hartspulver blandat i 150 ml vatten eller 10 % glukoslösning.

Samtidig användning av sorbitol och polystyrensulfonat rekommenderas inte (se avsnitt 4.5).

I början av behandlingen kan samtidig administrering av Resonium oralt och rektalt sänka kaliumhalten i serum snabbare.

Läkemedelsblandningen som ges som lavemang ska hållas kvar i tarmen i minst nio timmar, om möjligt. Efter detta ska ändtarmen sköljas för att avlägsna hartset. Vid samtidig rektal och oral administrering är det troligen onödigt att fortsätta rektal administrering när oralt administrerat harts har nått ändtarmen.

Pediatrisk population:

Det finns endast lite erfarenhet av användning av läkemedlet hos barn och nyfödda och därfor ska läkemedlet endast administreras efter noggrant övervägande för dessa patientgrupper.

4.3 Kontraindikationer

- Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmämne som anges i avsnitt 6.1.
- Kaliumhalt i serum <5 mmol/l.
- Känd överkänslighet mot polystyrensulfonathartser.
- Obstruktiva tarmsjukdomar.
- Natriumpolystyrensulfonat ska inte ges oralt till nyfödda och är kontraindicerat till nyfödda med nedsatt tarmmotilitet (postoperativ eller läkemedelsutlöst).

4.4 Varningar och försiktighet

Bindning till andra oralt administrerade läkemedel: Resonium kan binda till andra oralt administrerade läkemedel, vilket kan medföra minskad gastrointestinal absorption och därmed minskad effekt. Samtidig administrering av Resonium med andra oralt administrerade läkemedel bör undvikas. Resonium ska administreras minst 3 timmar före eller 3 timmar efter andra orala läkemedel. För patienter med gastropares bör ett administreringsintervall på 6 timmar mellan Resonium och andra orala läkemedel övervägas (se avsnitt 4.2 och 4.5).

Gastrointestinal stenos och ischemi

Gastrointestinal stenos och intestinal ischemi samt komplikationer av detta (nekros och perforation), några av dem med dödlig utgång, har rapporterats hos patienter som behandlas med polystyrensulfonat enskilt eller i kombination med sorbitol. Samtidig användning av natriumpolystyrensulfonat och sorbitol rekommenderas inte (se avsnitt 4.5 och 4.8).

Patienter ska uppmanas att söka omedelbar medicinsk rådgivning vid nyutvecklad svår buksmärta, illamående och kräkningar, magbesvär och blödning i ändtarmen.

Lesioner som ses vid polystyrensulfonatinducerad gastrointestinal skada kan överlappa dem som ses vid inflammatorisk tarmsjukdom, ischemisk kolit, infektiös kolit och mikroskopisk kolit

Patienter med nedsatt gastrointestinal motilitet:

På grund av risken för allvarliga gastrointestinala störningar (såsom tarmobstruktion, ischemi, nekros eller perforation) rekommenderas inte användning av polystyrensulfonat hos patienter med nedsatt gastrointestinal motilitet (t.ex. omedelbart efter operation eller på grund av läkemedelsbehandling).

Hypokalemia: Möjligheten till uttalad kaliumförlust ska beaktas och adekvata kliniska och biokemiska kontroller är väsentliga under behandlingen, speciellt för patienter som står på digitalis. Behandlingen ska avbrytas så snart kaliumhalten i serum är lägre än 5 mEq/l (se avsnitt 4.3).

Andra elektrolytrubbningsar: Eftersom harts kan binda kalcium- och magnesiumjoner, kan brist på dessa elektrolyter uppträda. Patienter ska därfor övervakas också för dessa elektrolytrubbningsar.

Andra riskfaktorer: Om patienten har kliniskt betydande förstopning, ska behandlingen avbrytas tills normal tarmmotilitet återställts. Laxermedel innehållande magnesium ska inte användas (se avsnitt 4.5).

Patienten ska inta en sådan kroppsställning vid intag av hartset, att inandning undviks, vilket kan leda till bronkopulmonella komplikationer.

Pediatrisk population: Till nyfödda ska natriumpolystyrensulfonat inte ges oralt. För både barn och nyfödda ska särskild försiktighet iakttas vid rektal administrering, då för stora doser eller otillräcklig utspädning kan resultera i sammanklumpning av hartset i ändtarmen. På grund av risken för tarmblödning eller kolonnekros, ska särskild försiktighet iakttas hos för tidigt födda barn eller barn med låg vikt vid födseln.

Riskpatienter vid ökad natriumbelastning: Då hartset innehåller natrium, ska försiktighet iakttas hos patienter där en ökad natriumbelastning kan vara till men (t. ex. uttalad hjärtsvikt, grav hypertoni, njurskada eller uttalade ödem). I dessa situationer är adekvata kliniska och biokemiska kontroller väsentliga.

Detta läkemedel innehåller 1,7 g natrium per dos, motsvarande 85 % av WHOs högsta rekommenderat dagligt intag (2 gram natrium för vuxna). Den maximala dagliga dosen motsvarar 340 % av WHOs högsta rekommenderat dagligt intag (2 g natrium för vuxna). Resonium innehåller en stor mängd natrium. Detta ska beaktas vid behandling av patienter som står på saltfattig kost.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Samtidig användning rekommenderas inte

- Oralt administrerade läkemedel Resonium kan binda till andra oralt administrerade läkemedel, vilket kan medföra minskad gastrointestinal absorption och därmed minskad effekt. Det rekommenderas att Resonium och andra oralt administrerade läkemedel administreras vid skilda tidpunkter (se avsnitt 4.2 och 4.4).
- Sorbitol (oralt eller rektalt): Samtidig användning av sorbitol och natriumpolystyrensulfonat rekommenderas inte eftersom fall av tarmnekros och andra allvarliga biverkningar i magtarmkanalen, såsom ulcerationer, blödningar och perforationer (i vissa fall med dödlig utgång) har rapporterats (se avsnitt 4.4 och 4.8).

Försiktighet ska iakttas vid samtidig användning av

- Medel som avger katjoner: kan reducera harts effekt att binda kalium.
- Icke-absorberbara antacida och laxermedel som avger katjoner: systemisk alkalos har rapporterats vid oral administrering av katjonbytarhartser tillsammans med icke-absorberbara antacida och laxermedel som avger katjoner (såsom magnesiumhydroxid och aluminiumkarbonat).
- Aluminiumhydroxid: tarmobstruktion orsakad av förhårdnad aluminiumhydroxid har rapporterats vid samtidig användning av harts och aluminiumhydroxid.
- Läkemedel i digitalisgruppen: eventuell utveckling av hypokalemia kan öka de kardiotoxiska effekterna av digitalis, särskilt vissa kammararytmier och rubbningar i AV-nodal retledningsförmåga (se avsnitt 4.4).
- Litium: harts kan försvaga absorptionen av lithium.
- Tyroxin: harts kan försvaga absorptionen av tyroxin.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Natriumpolystyrensulfonat absorberas inte från magtarmkanalen. Inga uppgifter är tillgängliga om användning av polystyrensulfonathartser vid graviditet hos människa.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Ej relevant.

4.8 Biverkningar

Metabolism och nutrition

På grund av sin farmakologiska effekt kan harts öka ackumuleringen av natrium i kroppen, leda till hypokalemi och hypokalcemi samt uppkomst av kliniska symtom som dessa tillstånd orsakar (se avsnitt 4.4 och 4.9). Fall av hypomagnesemi har rapporterats.

Magtarmkanalen

Magirritation, aptitlöshet, illamående, kräkningar, förstopning och ibland diarré kan även förekomma. Skadlig fekal klumpbildning efter rektal administrering av hartset har rapporterats, särskilt hos barn, liksom gastrointestinal sammanklumpning av hartset (besoar). Gastrointestinal stenos och tarmobstruktion har också rapporterats, möjligen en följd av något annat patologiskt tillstånd eller otillräcklig utspädning av hartset.

Tarmischemi, ischemisk kolit, sår i magtarmkanalen, blödningar och nekros (som kan leda till tarmperforation) har rapporterats. Dessa kan vara livsfarliga (se avsnitt 4.4 och 4.5).

Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum

Vissa fall av akut bronkit och/eller bronkopneumoni har uppkommit till följd av inhalation av natriumpolystyrenpartiklar i lungorna.

Muskuloskeletala systemet och bindväv

Enskilda fall av rabdomyolys har rapporterats efter administrering av natriumpolystyrensulfonat.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Elektrolytrubbningsar på grund av överdosering kan öka de kliniska symptomen på hypokalemi, såsom irritabilitet, förvirring, fördröjd tankeverksamhet, muskelsvaghet och hyporeflexi, och dessa kan i värsfall leda till förlamning. Apné är en möjlig allvarlig konsekvens av denna utveckling.

EKG-förändringar kan överensstämma med hypokalemi. Hjärtrarytmier kan inträffa. Hypokalcemisk muskelkramp kan uppträda. Adekvata åtgärder ska initieras för att korrigera serumelektrolyter (kalium, kalcium), och hartset ska avlägsnas från magtarmkanalen genom användning av lämpliga laxermedel eller lavemang.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Medel vid hyperkalemi och hyperfosfatemi
ATC-kod: V03AE01

Natriumpolystyrensulfonat avlägsnar överflödigt kalium från kroppen genom att byta ut det till natrium i tarmkanalen. Största delen av jonutbytet sker i tjocktarmen som utsöndrar en större mängd kalium än tunntarmen. Effektiviteten av kaliumutbytet varierar oförutsägbart.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Natriumpolystyrenulfonat är ett katjonbytarharts innehållande natrium, med en jonbyteskapacitet *in vitro* motsvarande cirka 3,1 mEq kalium per 1 gram harts. Jonbyteskapaciteten *in vivo* är närmare 1 mEq kalium per 1 gram harts. Natriuminnehållet i hartset är ungefär 4,1 mEq (100 mg) per 1 gram. Natriumpolystyrenulfonat absorberas inte från magtarmkanalen.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Det finns ingen preklinisk information som anses vara av betydelse för den kliniska säkerheten utöver den information som ges i andra delar av produktresumén.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälppämnen

Sackarin
vanillin.

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

5 år

6.4 Förvaring

Förvaras vid högst 25 °C. Förvaras i originalförpackningen. Fuktkänsligt. Ska användas omedelbart efter beredning.

6.5 Förpacknings typ och innehåll

Förpackningstyp: HDPE-plastburk 500 ml samt doseringsmått som rymmer 15 g.
Förpackningsstorlek: 450 g.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

En oral suspension av hartset ska beredas strax före administreringen. Uppvärmning kan förändra katjonbytesegenskaperna för hartset.

Utseendet på beredd produkt: mjölkaktig suspension som är krämfärgad eller ljusbrun.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Sanofi Oy
Norrskensgränden 1
02100 Esbo

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

5588

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 6.11.1968
Datum för den senaste förnyelsen: 20.8.2009

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

29.8.2023